

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sdo/8/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013201209
Dátum vydania rozhodnutia:	19.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7013201209.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: W. Z., bytom M. XX, proti odporcovi: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. UPS/US1/SSVOPHN/BEZ/2013/4331-013 zo dňa 18. júna 2013, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9Sžso/86/2013 zo dňa 13. novembra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 9Sžso/86/2013 zo dňa 13. novembra 2013 odvolanie navrhovateľky odmietol.

Proti uvedenému rozhodnutiu najvyššieho súdu podala dovolanie navrhovateľka. Podanie dovolania odôvodnila podľa § 241 ods. 2, písm. b/, c/ O.s.p.. Navrhovala, aby uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9Sžso/86/2013 zo dňa 13. novembra 2013 bolo ako nezákonné zrušené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisového materiálu Krajského súdu v Košiciach zistil, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9Sžso/86/2013 zo dňa 13. novembra 2013 bolo odmietnuté odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/227/2013-9 zo dňa 2. septembra 2013. Krajský súd v Košiciach uvedeným uznesením vyzval žalobkyňu (navrhovateľku), aby lehote 10 dní doplnila žalobu o náležitosti v zmysle II. hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku /O.s.p./, konkrétne doložila žalované rozhodnutia, ako aj odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu, na ktoré sa v žalobe odvoláva a to v ich rovnopisoch, prípadne vo fotokópiách s poukazom na § 42 ods. 3 O.s.p., § 79 ods. 2 O.s.p. a § 246c O.s.p., to všetko pod hrozbou zastavenia konania podľa § 250d ods. 3 O.s.p.. Najvyšší súd odvolanie proti uvedenému uzneseniu krajského súdu odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., keďže podľa § 202

ods. 3 písm. l/ O.s.p. odvolanie proti uzneseniu, ktorým sa o podaní rozhodlo podľa § 43 ods. 1 O.s.p. prípustné nie je.

Zo skutkových zistení vyplývajúcich z predloženého spisu vyplýva, že o žiadosti žalobkyne na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu (žalovaného) - Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, Bratislava, č. UPS/US1/SSVOPHN/BEZ/2013/4331-013 zo dňa 8. júna 2013, nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté. Predmetom dovolacieho konania je rozhodnutie, ktorým sa vo veci samej nerozhodlo právoplatne, keďže dovolanie smeruje proti rozhodnutiu najvyššieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie proti uzneseniu krajského súdu, voči ktorému odvolanie nebolo prípustné, keďže išlo o rozhodnutie súdu, ktorým krajský súd nerozhodol s konečnou platnosťou o žiadosti žalobkyne na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu (žalovaného), ale len nariad'oval žalobkyni odstrániť vady jej žiadosti na preskúmanie rozhodnutia žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vyššie uvedené podanie navrhovateľky a dospel k záveru, že konanie o ňom treba zastaviť.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona; opravný prostriedok je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku prípustný len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené (§ 246c ods. 1, prvá a druhá veta O.s.p.).

Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný (§ 246c ods. 1 tretia veta O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom podľa tretej hlavy štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku. Vychádzajúc s citovanej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo vyplýva, že proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný, teda vychádzajúc zo znenia právnej normy upravujúcej prípustnosť opravného prostriedku proti rozhodnutiu najvyššieho súdu je zrejmé, že proti rozhodnutiu najvyššieho súdu nie je prípustný tak riadny ako aj mimoriadny opravný prostriedok a súčasne zo žiadneho ustanovenia piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo nevyplýva prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu súdu v správnom súdnictve. Z uvedeného plynie záver, že najvyšší súd v správnom súdnictve nie je dovolacím súdom a teda ako súd dovolací nemá právomoc konať, z ktorých dôvodov neprípustnosť dovolania je prekážkou ďalšieho konania v danej veci pred najvyšším súdom.

Vzhľadom k uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 104 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. konanie vo veci zastavil, keďže nemal právomoc konať vo veci samej.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.